



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

**האגודה לזכויות האזרח בישראל
ע"י ב"כ עו"ד לילה מרגלית**

העותרת

נגד

**משרד ראש הממשלה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים**

המשיב

פסק דין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
1. בפניי עתירה שהגישה האגודה לזכויות האזרח בישראל, לקבלת מידע ממשרד ראש הממשלה בהתאם לחוק חופש המידע, תשנ"ח-1998 (להלן – **חוק חופש המידע**).
2. חוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 (להלן – **חוק האזנת סתר**), בפרק ב' שבו, מקנה לראש הממשלה או לשר הביטחון סמכות להתיר האזנת סתר למטרת ביטחון המדינה. סעיף 4(א) לחוק קובע כי הבקשה להתרת האזנת סתר ביטחונית צריכה להיות מוגשת בכתב על ידי ראש אגף המודיעין במטכ"ל או על ידי ראש שירות הביטחון הכללי, וכי תנאי למתן ההיתר הנו שראש הממשלה או שר הביטחון "**שוכנע לאחר ששקל גם את מידת הפגיעה בפרטיות כי הדבר דרוש מטעמי בטחון המדינה**". סעיף 4(ב) לחוק מפרט את הנתונים שיש לכלול בהיתר. בסעיף 4(ג) נקבע כי תקופת ההיתר לא תעלה על שלושה חודשים מיום נתינתו, וכי ההיתר ניתן לחידוש מפעם לפעם.
3. העותרת פנתה לממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד הביטחון בבקשה לקבלת נתונים בדבר מספר היתרי האזנת הסתר אשר ניתנו על ידי שר הביטחון במהלך חמש השנים האחרונות, בהתפלגות לפי שנה, ותוך ציון מספר ההיתרים שניתנו ביחס לאזרחים ותושבים ישראלים. כן התבקשה קבלת הנהלים המשמשים את שר הביטחון בהפעלת סמכותו להתיר האזנת סתר למטרת ביטחון המדינה. בתגובה הודיעה הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד הביטחון לעותרת, כי במהלך חמש השנים האחרונות שר הביטחון לא עשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 4(א) לחוק האזנת סתר ולא נתן היתרים כאמור. משכך, פנתה העותרת בבקשה זהה לממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה (להלן – **הממונה**). לאחר בירור מול הגורמים הרלוונטיים, החליטה הממונה לדחות את הבקשה. נימוקי הדחייה, אותם העלתה הממונה על הכתב במכתבה מיום 6.6.13, הנם שהמידע המבוקש אסור בגילוי בין לפי סעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע ("מידע אשר בגילוי יש חשש לפגיעה בבטחון המדינה") ובין לפי סעיף 9(א)(4) לחוק ("מידע אשר אין לגלותו על פי כל דין"). זאת



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כב' השופט משה סובל

עת"מ 10591-09-13

- 1 נוכח איסור הפרסום הקבוע בסעיף 19 לחוק שירות הביטחון הכללי, תשס"ב-2002, ובתקנה
2 (3) לתקנות שירות הביטחון הכללי (פרטים אחרים בנוגע לשירות אשר הם חסויים והיתר
3 לפרסום מידע האסור לפרסום), תשס"ד-2004. עוד צוין בהחלטת הממונה כי סעיפים 4(ד) ו-
4(ה) לחוק האזנת סתר מספקים מנגנונים הולמים של בקרה ופיקוח על מתן ההיתרים,
5 באמצעות חובות דיווח ליועץ המשפטי לממשלה ולוועדה משותפת של ועדת החוקה חוק
6 ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת (להלן – **הוועדה המשותפת**), ולפיכך אין הכרח
7 לאפשר נגישות ציבורית למידע האמור. בנוסף נקבע בסעיף 4(ה) לחוק האזנת סתר כי
8 **"הוועדה המשותפת תדון בנושא בדלתיים סגורות"**, ומכאן שהמחוקק ביקש להותיר את
9 שאלת מספר היתרי האזנות הסתר הביטחוניות תחת חיסיון.
10
11 4. העותרת תוקפת בעתירה את החלטת הממונה. לטענתה, סירובו של משרד ראש
12 הממשלה (להלן – **המשיב**) למסור את המידע המבוקש, פוגע מעבר לנדרש בזכות הציבור
13 לדעת ובזכות לחופש מידע, שתיהן זכויות בעלות מעמד חוקתי, ומותיר תחת מעטה כבד של
14 חשאיות את קיום האזנות הסתר הביטחוניות, באופן הפוגע שלא כדין גם בזכויות
15 החוקתיות לכבוד האדם ולפרטיות. נטען בעתירה כי נוכח הפרשנות המצמצמת המתחייבת
16 על פי הפסיקה לאיסור מסירת המידע שבסעיף 9 לחוק חופש המידע, אין לקבל את טענתו
17 הלאקונית של המשיב בדבר חשש לפגיעה בביטחון המדינה כתוצאה מפרסום המידע. אף אין
18 לקבל את הטענה כי המידע המבוקש נאסף בידי השב"כ, שכן המידע מתייחס להחלטות
19 שקיבל ראש הממשלה ולא השב"כ.
20
21 5. העתירה עסקה מלכתחילה גם בדרישת העותרת לפרסום הנהלים, ההנחיות
22 והקריטריונים המשמשים את ראש הממשלה בבואו לשקול מתן היתרי האזנת סתר
23 ביטחוניות. לאחר שבתגובה המקדמית של המשיב פורטו הקריטריונים אותם שוקל ראש
24 הממשלה לעת מתן החלטתו בבקשת ההיתר, ואף הובהר כי במשרד ראש הממשלה לא
25 מצויים נהלים כתובים המנחים את ראש הממשלה, הודיעה העותרת כי היא מסכימה
26 למחיקת הסעד הנוגע לפרסום הנהלים, תוך שמירת טענותיה. סעד זה נמחק אפוא.
27
28 6. עם קביעת העתירה בפניי ביקשתי מהמשיב להגיש תגובה מקדמית המבהירה באיזו
29 יחידה במשרד ראש הממשלה נוצר, נאסף או מוחזק המידע נושא העתירה (החלטה מיום
30 10.9.13). בתגובה הודיע המשיב כי אף שראש הממשלה הוא זה שמקבל את ההחלטה להיתר
31 את האזנת הסתר, החומר הנוגע לבקשת ההיתר ולנתיתו אינו נשמר במשרד ראש הממשלה.
32 שירות הביטחון הכללי מכין את בקשת ההיתר ומעביר אותה אל המזכיר הצבאי של ראש



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

1 הממשלה. המזכיר הצבאי מביא את הבקשה בפני ראש הממשלה, ולאחר שניתנת החלטת
2 ראש הממשלה מוחזר החומר באמצעות המזכיר הצבאי אל שירות הביטחון הכללי. על יסוד
3 עובדות אלה טוען המשיב כי יש לדחות את העתירה על הסף, שכן המידע המתבקש
4 במסגרתה מוחרג מהוראות חוק חופש המידע, כאמור בסעיף 14 לחוק, המונה שורה של
5 גופים שהוראות החוק אינן חלות עליהם "ועל מידע שנוצר, שנאסף או שמוחק בידיהם".
6 בין אותם גופים נכללים "שירות הביטחון הכללי" (סעיף 14(א)(2)) ו"יחידות במשרד ראש
7 הממשלה ובמשרד הביטחון שעיקר פעילותן ביטחון המדינה או יחסי חוץ, שראש
8 הממשלה או שר הביטחון, באישור הוועדה המשותפת, קבע אותן בצו" (סעיף 14(א)(5)). הצו
9 הרלוונטי בהקשר זה הוא צו חופש המידע (יחידות במשרד ראש הממשלה אשר החוק לא
10 יחול עליהן), תשנ"ט-1999. צו זה מונה את המזכירות הצבאית במשרד ראש הממשלה כאחד
11 הגופים לצורך סעיף 14(א)(5) לחוק, היינו, כיחידה במשרד ראש הממשלה שהוראות החוק
12 אינן חלות עליה ועל מידע שנוצר, נאסף או מוחזק בידה. לטענת המשיב, מאחר שמשרד ראש
13 הממשלה אינו מחזיק חומר כתוב כלשהו בנוגע להיתרי האזנות סתר ביטחוניות, אלא
14 החומר מוחזק כולו ברשות השב"כ; ומאחר שהשב"כ מוחרג בסעיף 14(א)(2) לחוק חוק חופש
15 המידע, וגם ההחזקה הזמנית בחומר בתוך משרד ראש הממשלה נעשית על ידי המזכירות
16 הצבאית, שאף היא הוחרגה מתחולת החוק – ממילא לא ניתן לדרוש את מסירת המידע
17 מכוח חוק חופש המידע, ודין העתירה להידחות על הסף. אמנם נימוק זה לא הופיע בהחלטת
18 הממונה אשר נגדה הוגשה העתירה, וכל שנכתב באותה החלטה הוא שהמידע המבוקש חוסה
19 תחת איסור מסירת המידע שבסעיף 9(א) לחוק. אלא שלדברי המשיב, הטענה הנסמכת על
20 סעיף 14 לחוק הושמטה בטעות מהחלטת הממונה, ואין בכך למנוע ממנו להסתמך על סעיף
21 זה כעת במסגרת התשובה לעתירה. המשיב מוסיף ומבהיר כי הוא עומד גם על נימוק
22 הדחייה הנסמך על סעיף 9 לחוק, אם כי נוכח הוראת סעיף 14 לא מתעורר צורך להיזקק
23 לסעיף 9 שכן המשמעות של סעיף 14 היא שחוק חופש המידע כלל אינו חל על בקשת המידע
24 של העותרת.

25
26 7. בהחלטתי מיום 10.2.14 ביקשתי מהמשיב להוסיף ולהבהיר באיזו יחידה במשרד
27 ראש הממשלה נשמרים הנתונים בדבר מספר היתרי האזנות הסתר הביטחוניות שניתנו,
28 נתונים שעל ראש הממשלה לדווח עליהם אחת לשלושה חודשים ליועץ המשפטי לממשלה
29 (סעיף 4(ד) לחוק האזנת סתר) ואחת לשנה לוועדה המשותפת (שם, סעיף 4(ה)). מכתב
30 התשובה (הנתמך בתצהיר ראש לשכת המזכירות הצבאית במשרד ראש הממשלה)
31 ומהסבריה המשלימים של באת-כוח המשיב במהלך הדיון בעל-פה, עולה כי לא זו בלבד
32 שמשרד ראש הממשלה אינו שומר ברשותו לא את הבקשות להיתרי האזנת סתר ביטחוניות



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

1 ולא את החלטות ראש הממשלה בבקשות אלו, אלא שגם המעקב המספרי אחר היקף
2 ההיתרים שנתן ראש הממשלה אינו מתבצע במשרד ראש הממשלה. לדברי המשיב, הרישום
3 המספרי של הבקשות שאושרו והיתרי ההאזנה שניתנו, מתבצע באופן בלעדי על ידי שירות
4 הביטחון הכללי ונשמר ברשות השירות. כפועל יוצא, הדיווחיים התקופתיים ליועץ המשפטי
5 לממשלה ולוועדה המשותפת אינם יוצאים ממשרד ראש הממשלה אלא מועברים ישירות
6 לנמענים אלה על ידי שירות הביטחון הכללי, הפועל בעניין זה כזרוע ארוכה של ראש
7 הממשלה.
8
9 8. העותרת חולקת על עמדת המשיב וסבורה כי המידע אותו היא מבקשת בעתירה אינו
10 בא בגדרו של סעיף 14 לחוק חופש המידע ולפיכך אינו מוחרג מתחולת החוק. לשיטתה, חוק
11 האזנת סתר הסמיך את ראש הממשלה להתיר ביצוע האזנות סתר מטעמים ביטחוניים.
12 הסמכות נמסרה לראש הממשלה עצמו, ולא לגורם כלשהו בשירות הביטחון הכללי או
13 במזכירות הצבאית במשרד ראש הממשלה. סעיף 14(א) לחוק האזנת סתר אף מונע מראש
14 הממשלה לאצול את סמכותו האמורה לכל אדם אחר. מאחר שמדובר בהחלטה אישית של
15 ראש הממשלה, גם המידע אודות מספר ההיתרים שראש הממשלה נתן, הנו מידע אישי
16 האמור להימצא ברשות ראש הממשלה. כשם שראש הממשלה מנוע בהוראת חוק לאצול את
17 סמכות מתן ההיתר, כך גם מנוע הוא לאצול לגורם אחר הכפוף לו את מילוי חובת הדיווח
18 ליועץ המשפטי לממשלה ולכנסת, חובה המוטלת עליו בסעיפים 4(ד) ו-4(ה) לחוק האזנת
19 סתר. מכאן, שכאשר שירות הביטחון הכללי מדווח לגורמים הנזכרים על ההיתרים שראש
20 הממשלה נתן, הדיווח הנו הלכה למעשה של ראש הממשלה עצמו. יש אפוא, לטענת העותרת,
21 לראות את ראש הממשלה כמי שמחזיק מבחינה נורמטיבית בנתונים המספריים, גם אם
22 אלה אינם מצויים ברשותו מהבחינה הפיזית. העותרת גורסת כי אין לאפשר לראש הממשלה
23 ולמשרדו לפטור עצמם מחובת הציות לחוק חופש המידע בטענה שמידע אותו מחויב ראש
24 הממשלה להחזיק ברשותו על פי החוק, מוחזק למעשה בידי גוף הפטור מהוראות החוק,
25 במקרה זה שירות הביטחון הכללי או המזכירות הצבאית. העותרת מפנה לפסיקת בית
26 המשפט העליון שפירשה בצמצום רב את הריג שבסעיף 14 לחוק חופש המידע, וקבעה כי
27 חריג זה אינו חל מקום בו גוף ציבורי הנכלל בסעיף 14 מעביר מידע שאסף לגוף ציבורי שאינו
28 מנוי בסעיף, והגוף הנעבר מנסח מסמך משלו תוך עיבוד המידע שאסף הגוף הפטור מתחולת
29 החוק. העותרת לומדת קל-וחומר מהלכה זו למקרה שבפנינו בו, כאמור, חובת הדיווח על
30 מספר היתרי האזנות הסתר הביטחוניות מוטלת בחוק על ראש הממשלה בכבודו ובעצמו.
31 העותרת מוסיפה כי גם אלמלא חובה זו שהוטלה במפורש בחוק על ראש הממשלה, לא ניתן
32 היה לקבל את טענתו לפיה הוא נמנע מתיעוד מספר היתרי ההאזנה שנתן. חובת התיעוד



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

1 מוטלת על כל רשות מינהלית סבירה, לא כל שכן כאשר מדובר בתיעוד החלטה מהותית
2 ביותר כמו מתן היתר להאזנת סתר. במצב כזה, הימנעות ממילוי חובת התיעוד אינה יכולה
3 לבסס טענת הגנה מצד הרשות המינהלית כנגד מסירת מידע על פי חוק חופש המידע.
4
5 9. לאחר שקילת טענות הצדדים, מקובלת עלי עמדת המשיב לפיה המידע שגילוי
6 מתבקש בעתירה נופל לגדרו של סעיף 14 לחוק חופש המידע, כך שהחוק אינו חל עליו. סעיף
7 14 קובע חריג מוחלט לתחולת החוק. הגופים והמידע המנויים בסעיף זה אינם כפופים לזכות
8 העיון והגילוי המוענקת בחוק, וזאת "ללא שום מגבלה או הסתייגות ביחס לתוכן המידע"
9 (עע"מ 1786/12 ג'ולאני נ' המשרד לביטחון פנים, מיום 20.11.13, פסקה 4 לפסק דינו של
10 השופט הנדל; להלן – פרשת ג'ולאני). בהקשר הנדון בעתירה שלפנינו, תכליתה של החרגה
11 מוחלטת זאת היא ביטחונית; כפי שהוסבר בהצעת החוק: "אין להתעלם מכך שבפני מדינת
12 ישראל עדיין ניצבות סכנות בטחוניות של ממש מצד גורמים עוינים... על כן יש הכרח
13 להוציא גופים מסוימים מתחולת החוק, כדי להבטיח למידע שבידם יתר הגנה" (הצעת חוק
14 חופש המידע, תשנ"ז-1997, ה"ח 2630, בעמ' 406). במישור העובדתי, אין מחלוקת כי המידע
15 אותו מבקשת העותרת לקבל – מספר היתרי האזנות הסתר הביטחונית שניתנו – מוחזק אך
16 ורק בידי שירות הביטחון הכללי. כפועל יוצא, מבחינה מילולית נתפס מידע זה ברשותו של
17 סעיף 14 המוציא מתחולת החוק כל "מידע שנוצר, שנאסף או שמוחזק" בידי אחד הגופים
18 המנויים בהמשך הסעיף, ובכלל זה שירות הביטחון הכללי (ההדגשה הוספה). מסקנה זהה
19 נובעת מתכליתו הביטחונית של סעיף 14, שהרי מדובר בבקשה להאזנת סתר המוגשת,
20 במצוות החוק, על ידי ראש השב"כ (סעיף 4(א) לחוק האזנת סתר) כאשר מטרת ההיתר היא
21 ביטחונית מובהקת, לאמור, הגנה על ביטחון המדינה (שם).
22
23 אין בידי לקבל את עמדת העותרת, הסבורה להסיק מהחובה המוטלת בחוק על ראש
24 הממשלה לדווח על מספר ההיתרים, כי הנתונים המספריים אינם מוחזקים על ידי השב"כ
25 לצורכו של הסייג הקבוע בסעיף 14. שני טעמים לדבר:
26
27 ראשית, העתירה שלפנינו היא לפי חוק חופש המידע ולא לפי חוק האזנת סתר. בית המשפט
28 לעניינים מינהליים אף אינו מוסמך להיזקק לעתירות לפי חוק האזנת סתר. מכאן שבמסגרת
29 העתירה הזאת לא ניתן לקיים ביקורת שיפוטית (ישירה או עקיפה) על החלטת ראש
30 הממשלה באשר למקום שמירתו של המידע הנדון (שב"כ ולא משרד ראש הממשלה). עתירה
31 לפי חוק חופש המידע בוחנת את בקשת המידע באספקלריה של הרשות המחזיקה במידע
32 בפועל. עניינה אינו בשאלה איזו רשות צריכה הייתה להחזיק במידע אך בפועל נמנעת



בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים בפני כב' השופט משה סובל

עת"מ 10591-09-13

1 מלעשות כן (ראו הגדרת "מידע" בסעיף 2 לחוק, וכן שם בסעיפים 7(ה) ו-8(3) סיפא). שונה
2 הדבר ממצב בו הרשות המשיבה לעתירה מחזיקה בפועל במידע (גם אם במצב צבירה גולמי)
3 אך טוענת כי נדרש ממנה לעבדו או להקצות משאבים בלתי סבירים בטיפול בו: בנסיבות
4 כאלה אכן עשויה להיות נודעת משמעות לקיומה של חובה המוטלת על הרשות לעבד את
5 המידע, בין חובה הקבועה בדין ובין חובה הנחוצה לביצוע עבודתה התקינה של הרשות
6 (עת"מ (ת"א) 1428/02 העמותה למען מדע מוסרי נ' הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד
7 הבריאות, מיום 3.8.03; עת"מ (י-ם) 900/07 קרן דולב לצדק רפואי נ' נציבת הקבילות לפי
8 חוק ביטוח בריאות ממלכתי, מיום 2.11.08). לא כן שעה שהמידע אינו מוחזק כלל בידי
9 הרשות, אפילו לא במתכונת גולמית ובלתי מעובדת (עע"מ 6930/12 טירם נ' משרד הביטחון,
10 מיום 8.7.13). במצב כזה לא מתקיימת מלכתחילה הגדרת "מידע" שבסעיף 2 לחוק, לאמור:
11 **"כל מידע המצוי ברשות ציבורית..."** (ההדגשה הוספה), וזאת אף אם קיימת הוראת דין
12 (חיצונית לחוק חופש המידע) המחייבת את הרשות בשמירת המידע.

13
14 **שנית**, סעיף 14(א) לחוק האזנת סתר מונע מראש הממשלה לאצול לאחר את הסמכות
15 להתיר האזנת סתר ביטחונית. זוהי ליבת הסמכות של ראש הממשלה, הכרוכה בהפעלת
16 שיקול דעת רב עצמה ורגישות, ושאותה מחויב ראש הממשלה להפעיל בעצמו (דברי הסבר
17 להצעת חוק דיני העונשין (האזנת סתר), תשל"ח-1978, ה"ח 1361, בעמ' 306). בה בעת, החוק
18 אינו מונע מראש הממשלה להסתייע בגופי עזר לשם ביצוע פעולות טכניות הסובבות את
19 היתרי ההאזנה וטפלות לעצם נתינתם (השוו בג"ץ 2303/90 פיליפוביץ נ' רשם החברות, פ"ד
20 מו(1) 410, 422; "זמיר, הסמכות המינהלית (מהדורה שנייה, 2011) בעמ' 853-856). כאלה
21 הם המעקב והתיעוד בנוגע להיתרים שכבר ניתנו. ראש הממשלה אינו מחויב לבצע את
22 המעקב או לשמור את התיעוד בעצמו, ובידיו להטיל משימות אלו על מי מהכפופים לו; כשם
23 שרשאי הוא להפקיד בידי עובד או גוף הנתונים למרותו את מילוי חובות הדיווח התלת-
24 חודשי ליועץ המשפטי לממשלה והדיווח השנתי לוועדה המשותפת. משראה לנכון ראש
25 הממשלה להותיר בידי השב"כ את החזקה בחומר ואת מנין ההיתרים, וכל עוד לא נפסק
26 (בהליך הנכון שאינו ההליך שלפנינו) כי נפל פגם במהלך הזה, אין מקום להתעלם מהמציאות
27 השוררת בפועל ולומר כי השב"כ, חרף היותו המחזיק היחיד בנתונים המספריים, בעצם אינו
28 מחזיק בהם לצורך הסייג שבסעיף 14 לחוק חופש המידע. ראש הממשלה הוא הממונה על
29 השב"כ מטעם הממשלה (סעיף 4(ב) לחוק שירות הביטחון הכללי, תשס"ב-2002), אולם בכך
30 אין כדי ליצור זהות בין ראש הממשלה לבין השב"כ או לפגוע במעמדו של השב"כ כרשות
31 מינהלית בעלת אישיות משפטית בפני עצמה (בתחום המשפט הציבורי). יתרה מכך, אפילו
32 במקטע הזמן המצומצם בו החומר הכתוב בנוגע להיתרי ההאזנה מצוי במשרד ראש



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

- 1 הממשלה, הגורם במשרד המחזיק בחומר הנו המזכיר הצבאי, שאף הוא נכלל בסייג לתחולת
2 חוק חופש המידע כאמור בסעיף 14 שבו.
- 3
- 4 להמחשת הדברים ניעזר בדוגמה הבאה (הגם שאינה זהה למקרה הנוכחי): סעיף 40(א) לחוק
5 יסוד: הממשלה מורה כי "המדינה לא תפתח במלחמה אלא מכוח החלטת הממשלה". נניח
6 שהממשלה קיבלה החלטה על פתיחה במלחמה. לצורך ניהול המלחמה נדרש אגף המודיעין
7 בצה"ל לאסוף מידע מסוים. מידע זה אינו נתון לגילוי מכוח חוק חופש המידע, כאמור בסעיף
8 14(א)(1) לחוק, למרות שאיסוף המידע נועד לאפשר את הוצאתה לפועל של החלטת
9 הממשלה (שאינה נכללת בסייג שבסעיף 14) בדבר פתיחה במלחמה. הוא הדין מקום בו
10 שירות הביטחון הכללי, הנכלל אף הוא בסייג שבסעיף 14, אוסף ומחזיק (באופן בלעדי)
11 במידע הנדרש להפעלת סמכות ראש הממשלה לפי חוק האזנת סתר.
- 12
- 13 10. מטעמים אלה המידע שגילוי מתבקש בעתירה בא בגדר הסייג שבסעיף 14 לחוק
14 חופש המידע, אף בהינתן הפרשנות המצמצמת שיש ליתן לסייג זה (פרשת ג'ולאני, פסקה 45
15 לפסק דינה של השופטת ברק-ארז). ודוק: אין מדובר במידע שנוצר בשב"כ ולאחר מכן עבר
16 תהליך של עיבוד בידי גוף שחוק חופש המידע חל עליו, אלא במידע שכיום מוחזק כל כולו אך
17 ורק בידי השב"כ (ובאופן זמני בעבר גם במזכירות הצבאית). לכן אין להקיש לענייננו
18 מהמקרה שנדון בפרשת ג'ולאני. באותו מקרה, חומר חקירה משטרתי עבר תהליך של עיבוד
19 על ידי הפרקליטות אשר הכינה תמצית "מעוקרת" של עובדות החקירה באופן שאינו פוגע
20 בפרטיות המעורבים ואינו חושף מידע מסווג (פסק דינה של השופטת ברק-ארז, פסקאות 26,
21 44-45). לעומת זאת, במקרה הנוכחי החומר הנוגע להיתרי האזנות הסתר הביטחוניות נשמר
22 מלכתחילה בשב"כ, שם (ולא במשרד ראש הממשלה) מתבצעת גם ספירת ההיתרים שניתנו
23 (ראו עוד פסק דינו של השופט הנדל בפרשת ג'ולאני, פסקה 4, שסבר כי אפילו בנסיבות
24 שנדונו שם חוסה המידע תחת הסייג שבסעיף 14 משום שאין נפקות לשאלה האם החומר
25 הועבר מהמשטרה לפרקליטות ו"הואיל והחוק מסייג מתחולתו מידע שנוצר, שנאסף או
26 שמוחזק בידי מערך החקירות של משטרת ישראל, לא ניתן לעקוף הוראה זו על ידי בקשה
27 לקבל תמצית עובדתית של מידע זה").
- 28
- 29 11. למען שלמות התמונה יצוין כי תחולת סעיף 14 לחוק חופש המידע על המידע
30 המתבקש בעתירה אינה חוסמת בהכרח בעד העותרת ניסיונות חלופיים לקבלת המידע מכוח
31 אפיקים נורמטיביים אחרים (השוו פרשת ג'ולאני; בג"ץ 10271/02 פריד נ' משטרת ישראל,
32 מיום 30.7.06; בג"ץ 6631/11 זעוררה נ' משטרת ישראל, מיום 7.2.13; בג"ץ 6338/08 אורן נ'



**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
בפני כב' השופט משה סובל**

עת"מ 10591-09-13

1 פרקליטות מחוז תל אביב, מיום 19.11.08; בג"ץ 2662/09 התנועה לחופש המידע נ' משרד
2 ראש הממשלה, מיום 4.1.11). אלא שבקשת המידע נשוא העתירה, וכמוה סמכותו העניינית
3 של בית משפט זה, מוגבלות לחוק חופש המידע ואינן מתפרסות לעבר הסדרי גילוי ועיון
4 שלבר חוק זה.

5
6 12. דין העתירה לפי חוק חופש המידע להידחות אפוא. במכלול נסיבותיה של העתירה
7 לא תחויב העותרת בהוצאות.

8
9 המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

10
11 **ניתן היום, י"ד באייר תשע"ד, 14 מאי 2014, בהעדר הצדדים.**

12 חתימה

13